

30.10.2022, Telecí, Dík-činění

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

INTROIT Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno, uvádějte národům ve známost jeho skutky, zpívejte mu, pějте žalmy, přemýšlejte o všech jeho dívech, honoste se jeho svatým jménem, ať se zaraduje srdce těch, kteří hledají Hospodina! Ž 105, 1-3

PÍSEŇ 127 Dobrořeč, má duše,

VSTUPNÍ MODLITBA

Pane Bože,

slavíme dnes dík-činění za úrodu, již se nám po celý rok dostalo. Děkujeme ti za to, že nemusíme hledět jen na to, co jsme my sami vytvořili, ale můžeme za to poděkovat i tobě. Bez tebe bychom tu totiž ani nebyli. Děkujeme ti, že mocí své milosti nás přivádíš k té pravé vděčnosti, která není jen o každodenním chlebu či práci od rána do večera, ale i o našem zastavení se také uprostřed všedních dní. Děkujeme ti, že nám dáváš poznat, kdy je čas mluvit také o tobě a tvých činech, než se dostaneme k těm našim, o kterých víš nejvíc jen ty sám. A prosíme tě v tomto duchu i za naše dnešní shromáždění. Amen.

1. ČTENÍ J 7, 37-43

PÍSEŇ 316 Dej odvahu (673),

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Bože,

prosíme tě za všechny, kdo s námi dnes nemohou nebo nechtějí být. Prosíme tě zbav nás všeho strachu a ostychu vydávat o tobě pozitivní svědectví.

Prosíme tě, zbav nás všeho strachu mluvit také o něčem jiném, než na co jsme byli až dosud zvyklí.

Prosíme tě, pomoz nám najít mosty mezi námi a těmi druhými, když hledáme pravdu také o tobě a tvých skutcích.

A prosíme tě, buď s námi, když se pokoušíme najít nějakou společnou řeč nebo se snažíme nějak porozumět tomuto světu.

Amen.

POSLÁNÍ Víte přece, co znamená tento čas: už nastala hodina, abyste procitli ze spánku; vždyť nyní je nám spása blíže, než byla tenkrát, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblečme se ve zbroj světla. Žijme řádně jako za denního světla: ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblečte se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepropadali vášním. Řím 13, 11-14

POŽEHNÁNÍ ,Hospodin tě požehná a ochrání tě, Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.‘ Num 6, 24-26

PÍSEŇ 416 Tvé požehnání (489),

2. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ)

Iz 12, 2-5

Hle, Bůh je má spása, doufám a jsem beze strachu.
Hospodin, jen Hospodin je má záštita a píseň, stal se mou spásou.“
S veselím budete čerpat vodu z pramenů spásy.
V onen den řeknete: „Chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno!
Uvádějte národům ve známost jeho skutky. Připomínejte, že jeho jméno je vyvýšené.
Zpívejte Hospodinu, neboť vykonal důstojné činy, ať o tom zví celá země!“

Přátelé v Kristu,

dnes slavíme neděli dík-činění za úrodu. Tato neděle má své opodstatnění zejména ve venkovských sborech, kde lidé po žních a po různých sklizních děkovali Bohu za tu konkrétní letošní úrodu, která jim dovolovala přežít tu nadcházející dlouhou zimu. Ve městě tomu tak není, tamější přežití již nezávisí na tom, jestli se letos urodily jablka, dýně či vinné hrozny. Tam se nakupuje v super-hypermarketu a v zelenině, kam se dováží zboží z celého světa, z míst, kde se urodilo. Přesto nebo možná právě proto chceme dnes Bohu z celého srdce poděkovat.

Za každou takovou úrodou totiž stojí obrovské množství práce. Proto se při každém díkůčinění vlastně oslavuje výsledek každoroční aktivity, která většinou trvá od rána do večera a není kdy se zastavit a myslet na něco jiného. A to často ani v neděli, neboť činy nepočkají.

Opakem děkování za úrodu je spílání a nadávání. Všimněme si, a každý z nás by si měl vést evidenci o tom, kolik svých myšlenek a slov denně věnuje stížnosti, naříkání, kritice a nadávání. Kolik minut či hodin denně je šířitelem „blbé nálady“. Člověku, který to nehlídá, se může stát, že tomu úplně propadne, že zatrpkne a třeba už nevědomky stále jen nadává. Jistě, všude kolem nás se vynořují stále nové jevy a skutečnosti, které nás rozčilují, které nám jdou na nervy, které přímo volají po oprávněné kritice a stížnosti. Ať už je to v našich vztazích, v manželství, v rodině, v práci, ve společnosti, v politice, ve sboru, v církvi, všude kolem nás jsou úkazy, které budí naši oprávněnou nespokojenost či náš odpor. Jedním z našich mnoha úkolů je nenechat se otrávit, nenechat se znechutit, nenechat se vnitřně zaneřadit tím neřádem zvnějšku.

Plody země u stolu Páně nám připomínají základní příznivost života. Plody se rodí, je tu úroda, děti se rodí a my jen žasneme, jak se mají k životu. Je tu spousta fenoménů, které člověku pomáhají, které přispívají k tomu, aby mohl žít. Tuto přízeň člověk cítí, a i z ní vyvozuje tu přízeň největší a poslední, Boží milost. Věřící člověk cítí srdcem, že život není jen neutrální, lhostejný či cynický, že je zde u díla velká láska, která člověku pomáhá v jeho zápase s bezživotím a nicotou. Stačí si uvědomit, jak nesamozřejmě tato přízeň a Boží milost je. Stačí si uvědomit, že nemusíme žít jen z vlastních zásluh, ale i

z Boží milosti. Náš dnešní oddíl z proroka Izajáše říká: „S veselím budete čerpat vodu z pramenů spásy, v onen den řeknete: chválu vzdejte Hospodinu a vzývejte jeho jméno.“ Je tu příslib daný člověku, příslib daný lidem: Až vám to dojde, až pochopíte život, až pochopíte Boží milost, která pro vás dnem i nocí pracuje, pak v onen den budete s veselím čerpat vodu z pramenů spásy a při tom Boha oslavovat. Zatím tomu tak není, ale je předpověděna změna smýšlení, nové porozumění, nový život. Právě v dnešní neděli díkůčinění, chci zdůraznit tu skutečnost, že děkování není pouze slušnost a dobrá konvence, že děkování je duchovní výkon, že vyžaduje prozření, obrácení, že je to reakce na Boží navštívení. V našem základu kázání je použito slovo chválit či oslavovat. Hebrejské L'hodot má tři různé významy, které jsou však souvztažné, které mají společného jmenovatele. Vyznat, chválit a děkovat.

Člověk pocítí a pozná ve svém životě Boží přízeň. A když ji pozná, vyzná Bohu svou víru, vyzná mu svou lásku, a když vidí, jak nesa-mozřejmý ten Boží dar je, pak Boha chválí a z celého srdce mu děkuje. „S veselím budete čerpat vodu z pramenů spásy.“ Pramen vody, studnice, to umožňovalo tehdy v biblických krajinách život. Pouze tam, kde byl pramen, studna, pouze tam šlo žít. Chodit pro vodu, nosit a čerpat vodu, to byla práce často pro ženy téměř na celý den. A studně vysychaly, což znamenalo přímé ohrožení života. A

právě stálý pramen vody, studna nevyčerpatelná, nepřevážitelná je v našem obraze podobenstvím Boží milosti. V onen den budete s veselím čerpat vodu z pramenů spásy. Budete chválit Hospodina, budete ho vzývat a děkovat mu. Prorok Izajáš zaslubuje lidu Izraele proměnu, velikou vnitřní změnu, která bude znamenána radostí – s veselím budete čerpat vodu z pramenů spásy – budete Boha vyznávat, chválit ho a děkovat mu. V dnešním čtení jsme četli o Pánu Ježíši jakožto proudu živé vody plynoucí z jeho nitra. A o svém oslavení. Což měli přijmout zejména ti, kteří v něj uvěřili. Pak se však začali přít o to, kdo to vlastně je, kým skutečně Ježíš je, než došli k tomu, že je tím, kdo v něj také věří. Že je často jen tím, za koho ho lidé pokládají. A o víru v Krista a jeho jménu tu jde možná především. Ježíš však není závislý ani na našich chrámech ani na našich svědectvích, ale čistě na zjevení a libovůli svého nebeského Otce, který už ví, co a jak. Toto evangelijní líčení nám vyjevuje, co to znamená díkůčinění, co to znamená být skutečně vděčný, co to znamená o Bohu mluvit a Boha chválit z celého srdce. Bylo jich na to dost. Někteří z nich tak Pána Ježíše přijali, jiným to trvalo o trochu díle. Což však vůbec nevadilo, kvalita musí vždy převážet nad kvantitou. Víra v Boha vrací lidi do života, žijí dál svůj život, ale jsou rádi, že se mohli vrátit ke smyslu. K tomu, co hluboce zasahuje, co člověka dostává a vnitřně mění. Člověk se vrací a velikým hlasem velebí Boha. A právě o ten

veliký hlas se dnes jedná, o ten veliký hlas jde. Ve svém obrácení zažil něco převratného, ve svém uvěření byl uzdraven ještě jednou, a ještě mnohem podstatněji. A na to druhé a podstatnější uzdravení platí Ježíšovo slovo: „Víra tvá tě uzdravila.“ Ten člověk a pouze on zažívá naplno tu niternou změnu, v které se mu Bůh vyjevil jako Bůh spásy. Od teďka už bude žít s veselím, s veselím bude čerpat z pramene spásy a velikým hlasem bude Boha vyznávat, oslavovat a bude mu stále děkovat. Opakuji – děkování není jen úkon zdvořilosti a společenské konvence – je to vnitřní proměna, když to člověku dojde, když prozře, tu se jeho srdce zaraduje a ta radost už mu nebude odňata.

Právě v tomto smyslu budeme dnes na neděli díkyčinění spolu slavit večeri Páně. Večere Páně, řecky Eucharistie, znamená vděčnost, dík, díkyčinění. V této společné svátosti díkyčinění společně slavíme Pána Ježíše Krista a děkujeme mu z celého srdce. Přicházíme k chlebu a kalichu jako jeden člověk, jako muž a žena, jako ten jediný skutečně uzdravený, který se vrací a velkým hlasem velebí Boha. I dnes chceme společně s veselím čerpat z pramene naší spásy. Večere Páně vede právě k takovéto radosti. K oslavě Ježíšova jména a jeho vzkříšení. Amen.

PÍSEŇ   560 Vítězi k poctě (667),